

РЕШЕНИЕ

№ 648

гр. София, 31.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в
публично заседание на 31.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **11302** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на Е. К. С. против уведомително писмо (УП) изх. № 02-200-6500/5972/03.10.2011г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „З.” - Разплащателна агенция (ДФЗ - РА), постановено по общо заявление за подпомагане с уникален идентификационен номер (УИН) 20/070610/58528. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.
След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.
Жалбата е допустима, като подадена в срок от лице, което има правен интерес от оспорването и срещу акт, подлежащ на оспорване. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

С процесното УП на жалбоподателя е отказано изцяло подпомагане за заявените парцели по Схемата за единно плащане на площ /СЕПП/ и по Плащанията на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони (НР1). В текста на писмото не е обективизирано изявление за постановяване на финансова санкция, която да бъде удържана от плащанията за земеделския производител в следващите три години. За налагане на тази санкция в случаите на наддеклариране, превишаващо 50 %, не може да бъде направен извод и от съдържанието на третата таблица от УП, тъй като в колона 7 от същата са посочени проценти на наддеклариране съгласно чл.58 от Регламент 1122/2009г. съответно 28,13 по СЕПП и 21,58 по НР1. Поради това, съдът в

настоящия състав приема, че предмет на оспорване в случая е отказът да бъде изплатено подпомагане, а заявеното в жалбата оплакване от възможно прихващане в следващите три години не следва да се разглежда.

Плащанията се извършват по реда на Глава четвърта от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПСП). Удовлетворяването на искане за плащане се извършва чрез превод на съответната сума по сметка на заявителя. Ако бъдат констатирани при извършваните проверки обстоятелства, които са пречка за изплащане на субсидията или за прилагане на санкции, субсидия не се изплаща. Във всяка от тези хипотези специалният закон не предвижда обективизиране на административния акт в конкретна форма. Когато сумата е отказана, административният акт представлява по естеството си отказ за плащане на субсидия и/или финансова санкция. Крайният акт в това производство намира външен израз във фактическите действия – превод на сума или непревеждането ѝ, а в писмена форма заявителят се уведомява за предприетите по заявлението му действия на РА с УП от вида на процесното. Поради това, самото УП обективизира административния акт, постановяван по съответното заявление.

Със заповед № РД-09-1166/20.12.2006г. на министъра на земеделието и горите Държавен фонд „З.“ (ДФЗ) е акредитиран за единствена разплащателна агенция за Р. Б. за прилагане на Общата селскостопанска политика на Европейския съюз (ОСП на ЕС). Акредитацията е възстановена със заповед № РД-09-863/25.11.2008г. на министъра на земеделието и храните, публикувана в Неофициалния раздел на ДВ бр. 108/19.12.2008 г.

Съгласно императивната норма на чл. 30 и сл. от ЗПЗП, РА осъществява функциите си въз основа на Интегрирана система за администриране и контрол (ИСАК). Видно от регламентацията на ЗПЗП (чл.30, ал.2 и чл.31), ИСАК е комплексна автоматизирана система, която след съответните изчисления генерира като крайни актове УП, с които се признават и изчисляват сумите по заявените от съответното лице схеми и мерки за подпомагане или се намалява или отказва изплащането им поради различни причини, заложи в нормативната уредба.

Жалбоподателят е земеделски стопанин по смисъла на §1, т.23 от Допълнителната разпоредба (ДР) на ЗПЗП. Същият (с уникален регистрационен номер (УРН) 50580) е подал Общо заявление за единно плащане на площ за 2010г. по СЕПП и НР1. В текста на заявлението е инкорпорирана декларация на подателя, че е запознат с правилата и условията за подпомагане. Поисканите и оторизирани суми по двете схеми са отбелязани в таблица 1 на стр.10 от УП.

В процесното УП не са посочени конкретни обстоятелства, въз основа на които издателят му е приел, че са налице недопустими за подпомагане площи. Вместо това, в таблиците на УП и текста към тях са изброени общо различните възможни хипотези на такава недопустимост, без конкретна привръзка на някоя от тях към случая. Това обстоятелство и само по себе си е основание за отмяна на акта, тъй като представлява пълна липса на фактическите основания за постановяването му, а съответно – и приложимите към фактическата обстановка в случая норми.

В представената от страна на ответника писмена защита са изложени твърдения в насока, че отказът за подпомагане на площите е в резултат на попадането им извън т. нар. специализиран слой „Допустими за подпомагане площи“ (ДПП), като необработвана. Слойта представлява геореферирана графична база от данни, част от Системата за идентификация на земеделските парцели (СИЗП). Информацията в

СИЗП се създава, поддържа и обновява съобразно чл.30 ЗПЗП и Наредба № 105/22.08.2006г. за условията и реда за създаване, поддържане, достъп и ползване на ИСАК.

Видно от таблицата на стр.7 от процесното УП, колона 7, процентът на наддеклариране съгласно правилата на чл.58 от Регламент 1122/2009г. на Комисията от 30 ноември 2009 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета относно кръстосано спазване, модулация и интегрираната система за администриране и контрол по схемите за директно подпомагане на земеделски производители, предвидени за посочения регламент, както и за прилагане на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета относно кръстосано спазване по предвидената схема за подпомагане на лозаро-винарския сектор в случая е съответно 28,13 по СЕПП и 21,58 по НР1. Този процент е значителен и административният орган е имал задължението да извърши проверка на място, за да установи състоянието на площите, както с оглед задълженията си по чл.35 и чл.36 АПК за изясняване на обстоятелствата преди постановяване на акта, така и с оглед аналогичните задължения, които има за прилагане на мерките от Общата селскостопанска политика съобразно действителното положение на стопанствата. В този смисъл са съответно т.31, т.48, т.93 от Преамбюла на цитирания Регламент 1122/2009г. Такава проверка е била дължима в случая и съгласно т.7 от Правилника за дейността на отдел „Технически инспекторат”, служебно известен на съда.

По делото е прието заключение на съдебно – агрономическа експертиза, което съдът в настоящия състав възприема като обективно, компетентно и неоспорено от страните. Установява се от заключението, че проверките за процесните парцели, попадащи в землищата на [община], са извършени по самолетни снимки от 17.09.2010 година. Вещото лице излага констатации, че за парцел № 03054-111-1-1 — естествени ливади /за косене и паша/ недопустимата за подпомагане площ от 0.18 ха. попада извън ДС с висока тревна растителност и храсти, без видима човешка намеса, няма коситба; не са спазени условията за поддържане на земята в добро земеделско и екологично състояние /УПЗДЗЕС/, съгласно Регламент /ЕО/ № 73/19.01.2009 год., определени със заповед № РД-09-616/21.07.2010 год. на министъра на земеделието и храните; не е спазен Национален стандарт - 4.2." Задължително е постоянните пасища и ливади да се почистват от нежелана храстовидна растителност. Да се провежда борба с агресивни и устойчиви растителни видове - орлова папрат, чемерика, айлант, аморфа и къпина." Аналогични констатации са направени за парцели № № 03054-136-6-1; 03054-145-1-1; 03054-568-1-1; 03054-62-2-1; 03054-70-1-1; 20268-197-2-1; 23710-176-1-1; 27190-15-5-1; 38337-121-5-1; 38337-133-1-1; 38337-153-9-1; 38337-159-5-1; 38337-162-2-1; 38337-164-5-1; 38337-180-4-1; 38337-204-5-1; 38337-22-2-1; 38337-225-1-2; 38337-255-1-1; 38337-38-3-1; 38337-255-1-1; 38337-192-2-1; 38337-194-1-1; 38337-235-7-1; 38337-254-2-1; 38337-273-2-1; 38337-91-1-1; 47425-104-2-1; 47425-104-3-1; 47425-116-2-1; 47425-116-4-1; 47425-85-6-1; 47425-9-4-1; 55261-17-4-2; 55261-18-10-1; 55261-42-5-1; 55261-168-2-1; 55261-17-5-1; 55261-22-2-2; 55261-26-1-1; 55261-503-2-1; 55261-8-4-1; 55261-86-1-1; 80100-29-3-1. За част от тях, както и за парцели с № № 38337-145-5-1; 38337-145-6-1; 38337-145-4-2; 38337-176-3-1; 38337-35-9-2; 47425-2-2-1, вещото лице посочва, че е налице неотстранено застъпване. За парцели с № № 55261-18-7-1; 38337-145-4-2; 47425-104-2-1; 80100-29-3-1 е отбелязано, че частично попадат в полски път и, че съгласно чл.2, ал.2 от Наредба № 5/10.03.2010 год. за условията за допустимост за

подпомагане на земеделските парцели по схеми за плащане на площ и за общите и регионални критерии за постоянни пасища, не са земеделски площи необработваемите площи - храсти и затревени площи, дерета, оврази, полски пътища, прокари и просеки; такива площи не се използват за земеделска дейност и не се подпомагат от Европейския фонд за гарантиране в земеделието, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и от националния бюджет на Р. Б.. За парцели № № 80100-24-2-1 и 80100-1-1-1 вещото лице посочва, че е допусната е грешка при изчертаването на парцела в ИСАК.

Наред с горното, в заключението е изложена констатация (по задача 5), че след представяне на документи от жалбоподателя (договори за наем на земеделска земя № 15-М/2010 год. и №16-М/2010 год. и подадена декларация за изясняване на принадлежността на площите), е била извършена втора кръстосана проверка и застъпените площи са отстранени в полза на Е. С..

Тези констатации на вещото лице налагат извода, че процесното УП е постановено, без по несъмнен начин да бъдат изяснени релевантните обстоятелства, в частност застъпванията. Тъй като резултатът от кръстосяните проверки се формира от съвкупната преценка на различните основания за недопустимост на отделните парцели, УП е незаконосъобразно в цялост. Ако и проверките да са основани на ИСАК, те не са достатъчни и не освобождават административния орган да провери по подадените заявления, изпълнени ли са изискванията за подпомагане.

Аналогичен извод за постановяване на акта при неизяснена фактическа обстановка се налага и от обстоятелството, посочено от вещото лице в писменото заключение по задача 6, че необходимата информация ѝ е била изрично отказана от служител на ДФЗ.

Във всички случаи е необходимо да се взема предвид и правилото, посочено в т.93 от цитирания по-горе П., че намаления и изключвания по отношение на критериите за допустимост по принцип не следва да се прилагат, когато земеделският производител е представил фактически точна информация или когато той може да докаже по друг начин, че не е допуснал грешка – а именно, че подобно доказване следва да се проведе своевременно. В тази връзка следва да се отбележи и, че макар административният орган по общото правило на чл.170, ал.1 АПК да носи доказателствената тежест да установи законосъобразността на оспорения акт, то това не изключва задължението на заявителя да докаже, че отговаря на всички условия и изисквания за подпомагане. Това е така, тъй като финансирането на дейностите в рамките на ОСП не се предоставя по право на всеки земеделски производител; обратно, последният с подаването на заявление за подпомагане има задължението да докаже пред РА, че е изпълнил своевременно всички изисквания за получаване на съответния вид субсидия. В случая, не се установява земеделският производител да използва и поддържа (стопанисва) значителна част от заявените от него парцели и поради това, подпомагане за тях не е дължимо. Наред с това обаче, от съществено значение е точното определяне на процента недопустима площ, което в случая не е извършено и за което преписката следва да бъде върната за ново произнасяне.

По изложените съображения и като провери оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът намира, че същият е издаден от компетентен орган и в установената форма; при издаването му обаче са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствени правила, поради което процесното УП не е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 АПК, съдът
РЕШИ:

ОТМЕНЯ уведомително писмо изх. № 02-200-6500/5972/03.10.2011г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „З.” - Разплащателна агенция на изпълнителния директор на Държавен фонд „З.”.

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор на Държавен фонд „З.” със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона съобразно изложеното в мотивите по-горе.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: